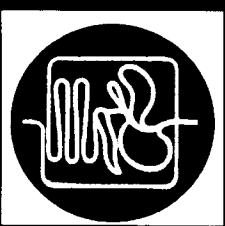

ДУ “Інститут гастроентерології
Академії медичних наук України”
УКРАЇНСЬКА ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ

ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ

Міжвідомчий збірник

Видається щорічно
Заснований у 1969 році

Випуск 42

ДУ «Інститут гастроентерології
АКАДЕМІЇ МЕДИЧНИХ НАУК УКРАЇНИ»
УКРАЇНСЬКА ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЧНА АСОЦІАЦІЯ
ДНІПРОПЕТРОВСЬКА ДЕРЖАВНА МЕДИЧНА
АКАДЕМІЯ

ГАСТРОЕНТЕРОЛОГІЯ

І. Інфографічний

Міжвідомчий збірник

Видається щорічно

Заснований у 1969 році

ВИПУСК 42

Історична та сучасна проблематика гастроентерології та панкреатології. Видання є засобом обмеженого наукового та практичного застосування. Видання є засобом обмеженого наукового та практичного застосування.

Дніпропетровськ
Пороги
2009

УДК 616.35/34
ББК 54.13
Г 22

Відповідальний редактор Ю.О. Філіппов, чл.-кор. АМН України, заслужений діяч науки та техніки, професор.

Редакційна колегія Міжвідомчого збірника "Гастроентерологія" при Інституті гастроenterології АМН України (м. Дніпропетровськ): О.Я. Бабак, Т.Й. Бойко, Н.Г. Гравіровська, Т.Д. Звягільєва, С.М. Нейко, Л.Я. Мельничеко, Л.М. Мосійчук (заст. відп. редактора), В.Г. Передерій, А.С. Свініцький (відп. секретар), Ю.М. Степанов, Ю.О. Філіппов (відп. редактор), Н.В. Харченко, Б.Ф. Шевченко.

Присвячений 30-річчю створення кафедри гастроентерології та терапії Дніпропетровської державної медичної академії

У наукових працях збірника розглянуто соціально-гігієнічні питання захворювань органів травлення, проблеми організації лікувально-діагностичного процесу, етіології, патогенезу, а також аспекти лікування, діагностики й профілактики гастроентерологічних захворювань.

Засновниками Збрінка є Інститут гастроenterології АМН України (м. Дніпропетровськ) і Українська гастроenterологічна асоціація. Збрінок зареєстровано Державним Комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України. Свідоцтво КВ № 6/633. Збрінок включено до переліку видань, затверджених ВАК України.

Рецензенти: професор Звягільєва Т.Д., завідувач кафедри гастроентерології Харківської медичної академії післядипломної освіти і професор Курига О.В., завідувач кафедри гостігіальної терапії № 1 та профпатології Дніпропетровської державної медичної академії.

Видано в авторській редакції

ISBN 978-611-518-004-2 © ДУ «Інститут гастроenterології АМН України»,

(м. Дніпропетровськ)
і Українська гастроenterологічна асоціація, 2009

СОЦІАЛЬНО-ГІГІЄНІЧНІ АСПЕКТИ ЗАХВОРЮВАНЬ ОРГАНІВ ТРАВЛЕННЯ

УДК 616.3-001.8:615

ШЛЯХОМ ПІДНОЇ ПРАЦІ ТА НАУКОВИХ ПОШУКІВ – до 30-річчя створення кафедри гастроентерології та терапії

Ю.М. Степанов, В.І. Залєсский, І.Я. Будзак
Дніпропетровська державна медична академія

Хвороби органів травлення викликали увагу з глибокої давнини, про що свідчать численні праці корифеїв медицини Гіпократа, Авіценни, Галена та інших. Значим вкладом в осмислення та обґрутування захворювань послужили наукові досягнення з фізіології травлення, одержані в другій половині ХІХ століття та на початку ХХ століття. Поліальний розвиток технічних засобів (рентгенологія, ендоскопія, ультразвукові та інші методи дослідження) дозволили підняти діагностику та лікування до сучасних висот. Швидко зростав об'єм знань та методів лікування доказової медицини. Вони викликали необхідність виділити гастроenterологію в окрему спеціальність. Широкому впровадженню гастроenterології в охорону здоров'я в Україні сприяло відкриття в 1965 р. науково-дослідного інституту гастроenterології в Дніпропетровську, як науково-організаційного центру. В свою чергу потреба кадрового забезпечення та подальшого нарощування кількості спеціалістів-гастроenterологів привела до відкриття ряду кафедр гастроenterології в системі післядипломної освіти лікарів.

Кафедра гастроenterології Дніпропетровської державної медичної академії була створена у травні 1979 р. в складі факультету удосконалення лікарів. Базою кафедри став науково-дослідний інститут гастроenterології. Очолив її професор П.А. Канілев.

ЗМІСТ

ЕТІОЛОГІЯ І ПАТОГЕНЕЗ

<i>E. Й. Архій, В.Ю. Коваль, В.В. Бондаренко, Н.І. Брич, Л.О. Ізай,</i> <i>Я.Ф. Рінко</i>	47
Ерозивно-виразкові ушкодження шлунка, дванадцятипалої кишки та <i>Helicobacter pylori</i>	47
<i>Ю.М. Степанов, В.І. Залевський, І.Я. Будзак</i> <i>Шляхом підлінії праці та наукових пошукув – до 30-річчя</i> <i>створення кафедри гастроентерології та терапії</i>	3
<i>K.O. Філіппов, Н.Г. Грабировська, І.М. Петренчук,</i> <i>А.М. Буренко</i>	
Аналіз показників поширеності і захворюваності виразковою хворобою, хронічним гастритом та уоденітом у населення крупного промислового міста.....	10
<i>Ю.І. Реметілов, С.М. Дмитрієва, О.Ю. Васильченко,</i> <i>Л.П. Кузнецова, Н.М. Пронченко, М.М. Сурмил, Т.В. Богослов</i>	
Інноваційні розробки кафедри терапії та гастроентерології ЗМАПО як змістовна компонента післядипломної підготовки лікарів	19
<i>O.B. Сергієні, С.С. Панина, Н.О. Гондуленко, Т.С. Ігумнова</i> <i>Характеристика первинної інвалідності дорослого населення</i> <i>України та у працездатному віці по класу хвороб органів</i> <i>травлення</i>	24
<i>Г.Д. Фадеєвсько, І.Е. Кулінір, В.М. Чернова, М.О. Бабак,</i> <i>Н.А. Ярина, О.П. Опарін</i>	
Розповсюдженість гастроезофагеальної рефлюксної хвороби в Харківському регіоні	30
<i>М.Б. Шербоніна, І.Ю. Скірда</i> <i>Сучасні питання організації гастроентерологічної</i> <i>практики в умовах первинної медико-санітарної допомоги</i>	39
<i>H.B. Губергеріц, K.O. Воронін</i> <i>Функціональний стан печінки та ліпідний спектр крові у</i> <i>хворих з хронічним ішемічним панкреатитом</i>	83

шо у 2001 році алкоголь вживали 44,7%, а на сьогоднішній день спиртні напої вживають 46,6% студентів (чоловіків 57,3%, жінок – 42,6%). Зловживання алкоголем серед досліджуваного контингенту не спостерігалось.

Стресові ситуації відзначались у 70,7% студентів (у 2001 році – у 22,9%), найчастіше у жінок – 67,7%. Основною причиною стресових ситуацій у студентів була екзаменаційна сесія, на другому місці – побутові причини.

27,8% студентів (67,0% жінок і 33,0% чоловіків) пред'явили чи інші скарги зі сторони шлунково-кишкового тракту: нудота зранку, болі в епігастрії, зниження апетиту, загальна кволість, непереносимість молочних продуктів. Це пов'язано із нерегулярним харчуванням студентів, вживанням низькокалорійної їжі. 12,3% опитаних студентів мали скарги зі сторони серцево-судинної системи.

Якщо порівняти результати проведеного дослідження із даними за 2001 рік, де шлунково-кишкові захворювання спостерігались у 26,7% студентів, серцево-судинні 11,8%, то на сьогодні у студентів відзначається тенденція до збільшення цих захворювань.

Висновки.

1. Серед хворих з поєданого патологією органів травлення з есенціального гіпертензією курить 69,8% і 100% вживають алкоголь.
2. На сьогодні кількість курців серед студентів збільшилась з 22,9% у 2001 році до 27,0% (чоловіків – 39,1%, жінок – 19,2%); алкоголь вживають 46,6%, а у 2001 році – 44,7%.
3. Серед захворювань у студентів провідне місце займають шлунково-кишкові (27,9%) та серцево-судинні (12,3%).
4. Для профілактики захворювань і для збереження здоров'я необхідно проводити лікувально-профілактичні заходи та санітарно-просвітницьку працю як для хворих, так і для здорових.

УДК:616.36-002.2:616.33-002.44]-07:612.397.015.11:612.017

Зміни цитокінової ланки імунітету, перекисного окислення ліпідів та біохімічних показників крові при гелікобактерасоційованих ерозивно-вирозкових ураженнях слизової оболонки шлунка у хворих із хронічним ураженням печінки

1. Свінціцький А.С. Діагностика та лікування поширених захворювань органів травлення / А.С. Свінціцький – К., 2007. – С. 65–72.

2. Андреєва Т.И. Табак и здоровье / Т.И. Андреева, К.С. Красовский – К., 2004. – 238 с.

3. Храмов А.В. Про дорогу людську слабкість / А.В. Храмов, О.М. Ганич – Ужгород, 1997. – 96 с.

4. Пиріг Л. Скільки нас, які ми і як живемо в Україні // XII Конгрес Світової Федерації Українських Лікарських Товариств. – Івано-Франківськ – Київ – Чикаго, 2008 – С. 4–23.

RISK FACTORS OF COMBINED PATHOLOGY OF DIGESTIVE ORGANS WITH ESSENTIAL HYPERTENSION

Т.М. Гануч, М.І. Фатула, О.Т. Гануч, Н.В. Маркуш,

О.М. Гануч

Phytotherapy Scientific Research Institute of Uzhgorod National University There were examined 194 patients with combined pathology of digestive organs followed by essential hypertension and 352 students of Uzhgorod National University. It was established that 59,8% of patients smoke and all patients consume alcohol.

44,7% of students consume alcohol in 2008 and 46,6% – nowadays (men – 57,3%, women – 42,6%).

27% of students smoke (women – 19,2%, men – 39,8%). In comparison 22,9% of students smoke in 2001.

- С.С. Гірчак, О.М. Москаль, М.А. Дербак, Т.Я. Пісочарова
Ужгородський національний університет
- Актуальність проблеми. В основі розвитку багатьох патологічних процесів, в тому числі і поєданої патології шлунку та гелатобіларній системи знаходитьться процеси, що вільбуваються на клітинному рівні. Особливо важливе місце поєдає перекисне окислення ліпідів (ПОЛ) у патогенезі даних захворювань [1, 2, 3].

Маркерами гострої фази при захворюваннях органів травлення є показники інтерлейкінів (ІЛ), а саме ІЛ-1 β , ІЛ-2, ІЛ-8, які максимальні високі в ранні терміни загострення при хронічно-репліюючих варіантах перебігу хвороби, тоді як хронічний безперервно прогресуючий запальний процес веде до зростання фактора некрозу пухлин- α (ФНП- α) [4, 5].

Мета дослідження: Вивчити динаміку цитокінової ланки імунітету, ПОД та біохімічних показників крові під впливом лікування у *Helicobacter pylori* (НР)-асоційованих хворих з ерозивно-виразковими ураженнями шлунку (ЕВУШ) на фоні хронічного ураження печінки (ХУП).

Матеріали і методи. Нами обстежено 58 хворих з ХУП (30 хворих з хронічним активним гепатитом (ХАГ) та 28 хворих на цироз печінки (ЦП)). Діагноз ХАГ та ЦП виставляли з урахуванням скарт, даних лабораторних та інструментальних методів дослідження (УЗД органів черевної порожнини, фіброезофагогастроуденоскопії, визначення маркерів вірусних гепатитів В і С методом ІФА). НР визначали за допомогою ІФА з використанням тест систем фірми Вектор-Бест (Росія). В групу обстеження ввійшли тільки НР-інфіковані хворі з ЕВУШ на фоні ХАГ та ЦП. У всіх хворих перед початком лікування визначали рівень цитокінів: ІЛ-1 β , ІЛ-2, ІЛ-8, ФНП- α , методом ІФА на апараті "Nimplateader", використовуючи набір реагентів "ІФА-БЕСТ" фірми "Вектор-БЕСТ" та фірми ProCon ООО "Протейловий контур". Проміжні продукти перекисного окислення ліпідів визначали по кількості малонового диальдегіду (МДА) в реакції з тіобарбітуротовою кислотою по методіці Л.І. Андрієвої, Л.А. Кожемякіна.

Для ерадикації НР у хворих з ЕВУШ на фоні ХАГ та ЦП застосовували кларітроміцин по 500 мг 2 рази на добу, амоксацилін по 1000 мг 2 рази на добу та омепразол по 20 мг 2 рази на добу на протязі 7 днів. Лікування омепразолом продовжували ще на протязі 1 місяця. Антигелікобактерну терапію у хворих проводили на фоні базисного лікування ЦП та ХАГ. Всі хворі отримували гепатопротектори (глутаргін 40% по 5 мл на 200 мл фізіологічного розчину в/в краплинно 7 днів з подальшим переходом на таблеткований прийом препарату по 2 табл. 3 рази на добу на протязі 1 місяця). Також призначали ліпотропні, спазмолітичні та сечогінні засоби, дезінтоксикаційну терапію, вітаміни груп В і С, та β -адреноблокатори (у хворих на ЦП).

Результати дослідження. Під впливом лікування спостерігали позитивну динаміку клінічної симптоматики. Синдроми: дисліпесичний, боловий та жовтяници до лікування спостерігалися у всіх хворих. Після лікування дисліпесія залишилася у 20% хворих I групи та у 30% – II групи, боловий синдром залишився у 15% хворих I групи та у 25% – II групи, синдром жовтяници залишився у 10% хворих I групи та у 25% – II групи. Хворі обох груп відмітили суб'єктивне покращення настрою та самопочуття.

Також до лікування у 100% хворих виявили синдром порушення пігментного обміну, що проявлялося збільшенням рівня загального білірубіну (ЗББ), синдром холестазу визначався підвищеним рівнем лужної фосфатази (ЛФ) та загального холестерину (ЗХ), синдром цитолізу – збільшенням показників алланіномітрансферази (АЛТ) та аспартатамітрансферази (АСТ), мезенхімально-запальний синдром – збільшенням показників тимолової проби та γ -глобулінів.

Під впливом лікування у хворих обох груп спостерігали значне покращення біохімічних показників, зокрема у I групі виявили достовірне зниження показників ЗББ: з (52,95±5,14) до (32,29±2,86) мкмоль/л ($p<0,001$), ТІЛ: з (8,19±1,01) до (4,58±0,32) ОД ($p<0,001$), ЛФ: з (1201,51±101,59) до (895,83±50,79) нмоль/с х л ($p<0,01$), ЗХ: з (9,98±0,35) до (6,67±0,27) ммоль/л ($p<0,001$); γ – глобуліну: з (34,33±1,72) до (25,05±1,23)% ($p<0,001$). АСТ зменшилось: з (0,9±0,07) до (32,29±2,86) ммоль/год х л ($p<0,001$); АЛТ: з (1,11±0,14) до (0,61±0,06) ммоль/год х л ($p<0,001$). У II групі також виявили достовірне зниження ЗББ: з (52,68±8,61) до (30,28±4,40) мкмоль/л ($p<0,05$), ТІЛ: з (5,67±0,60) до (3,75±0,44) ОД ($p<0,05$), ЛФ: з (1074,13±92,72) до (746,65±50,40) нмоль/с х л ($p<0,01$), ЗХ: (8,65±0,24) до (5,86±0,15) ммоль/л ($p<0,001$); γ – глобуліну: з (28,9±2,40) до (21,26±1,91)% ($p<0,05$); АСТ: з (1,15±0,09) до (0,69±0,08) ммоль/год х л ($p<0,001$); АЛТ: з (1,61±0,2) до (0,91±0,12) ммоль/год х л ($p<0,01$). Отже, під впливом проведеного лікування у хворих з ЕВУШ на фоні ХУП спостерігали достовірне зниження ознак синдрому холестазу, покращення показників пігментного обміну, мезенхімально-запального та цитолічного синдромів.

У пацієнтів як I так і II групи до лікування виявили підвищення рівня прозапальних цитокінів (ІЛ-1 β , ІЛ-2, ІЛ-8, ФНП- α), про що свідчать дані наведені в таблиці 1.

Таблиця 1 – Динаміка цитокінового профілю під впливом лікування у обстежених хворих з НР-асоційованими ЕВУШ на фоні ХУП

Показник (пг/мл)	I група (n=30)		II група (n=28)	
	до лікування	після лікування	до лікування	після лікування
ІЛ-1 β (N _{ло} 11,2)	42,38 ± 4,95	15,55±2,54*	40,27 ± 6,84	10,5±1,74*
ІЛ-2 (N5-25)	160,96±48,6	89,30±19,34	72,43±19,67	37,21±9,43
ІЛ-8 (N до 30)	80,96±18,8	55,44±13,77	128,79±31,0	71,44±22,09
ФНП- α (N до 5,9)	10,6±1,64	6,82±1,45	8,46±2,04	5,7±1,52

Примітка. * – (p<0,05).

Під впливом лікування рівень МДА у хворих I групи знизився з (10,71±0,54) до (7,5±0,51) нмоль/мл (p<0,05). У II групи – з (14,34±2,1) до (8,09±0,48) нмоль/мл (p<0,05).

Отже, комплексна терапія хворих з НР-асоційованою ЕВУШ на фоні ХУП із застосуванням глутаргіну, поряд із нормалізацією біохімічних показників крові має виражену антиоксидантну дію, що проявляється у зниженні в крові продуктів ПОЛ, а саме МДА.

Висновки.

1. При ХУП ускладнених НР-асоційованими ЕВУШ поряд із порушеннями біохімічних показників крові слісторігається значні зміни цитокінової ланки імунитету та ПОЛ.

2. Проведення антигелікоптерного лікування на фоні терапії глутаргіном у хворих з ХАГ і ЦП, сприяє значній позитивній динаміці клінічної картини, біохімічних показників крові, ІЛ-1 β , ФНП- α та МДА.

1. Грифінез О.Є. Перекисне окислення ліпідів і печінка / О.Є. Грифінез // Сучасна гастроентерологія. – 2005. – № 5. – С. 80–82.
2. Губергриц Н.В. Клиническая панкреатология / Н.В. Губергриц, Т.Н. Христич – Донецк: Лебель, 2000. – С. 91–97.
3. Скворцов В.В. Пероксидація ліпідов і антиоксидантная система в гепатології / В.В. Скворцов // Гепатологія. – 2003. – № 3. – С. 7–13.
4. Царегородцева Т.М. Цитокіни в гастроэнтерологии / Т.М. Царегородцева, Т.И. Серова – М.: Анахарсис, 2003. – 96 с.
5. Чукун С.Н. Интерлейкіни / С.Н. Чукун, А.А. Переяслав – Львов: Лига-Пресс, 2005. – 481 с.

CHANGES OF CYTOKIN LINK OF IMMUNITY, LIPID PEROXIDATION SYSTEM AND BIOCHEMICAL INDICES IN PATIENTS ON CHRONIC LIVER DISEASES WITH HELICOBACTER-ASSOCIATED EROSIC-ULCERATIVE DESTURBANCES OF STOMACH MUCOSE

E.S. Sircak, O.M. Moskal, M.A. Derbak, T.J. Pivovarova
Uzhgorod nationali universiti

The results of complex treatment at 58 patients on chronic liver diseases with Helicobacter-associated erosic-ulcerative disturbances of stomach mucose are submitted. At the patients on chronic liver diseases have revealed a desbalances of cytokine link of immunity, lipid peroxidation system and biochemical indices of blood serum. The essence of use glutargin in complex treatment of the patients on chronic liver diseases is proved, as it conducts to normalization the biochemical indices, products of lipid peroxidation system and cytokine link of immunity.

УДК 616.33-002+616-071+616-084+616-08
Стан вегетативної регуляції та психосоматичний статус хворих з різними клінічними варіантами функціональної диспепсії

Л.В. Глущко, В.М. Куласєв
Івано-Франківський національний медичний університет

Актуальність проблеми. На сьогоднішній день у структурі гастроентерологічних захворювань важливе місце займає функціональна диспепсія (ФД) [1]. Чисельні сучасні дослідження в країнах Західної Європи та Північної Америки доводять, що 30-50% населення індустриально розвинених країн мають диспепсичні розлади. Диспепсичні скарги є причиною 4-5% звернень до лікарів загальної практики – сімейної медицини і 40% звернень до гастроентеролога [2]. У 60% пацієнтів диспепсія є

функціональною [3]. За статистичними даними України скарги на диспепсичні розлади пред'являє кожний третій-четвертий житель [4, 5]. Більшість пацієнтів можуть ефективно лікуватись у закладах первинної медичної ланки і лише невелика їх частина потребує спеціалізованої допомоги гастроентеролога та психотерапевта [6].

ФД належить до типових психосоматичних захворювань [2, 7, 8].

Доведено роль нервово-психічного чинника в розвитку ФД. У таких хворих спостерігаються високі рівні тривожності, депресія, загальна психопатологія, низька працездатність, схильність до хронічних стресів. Крім того, при ФД відмічається дисфункция ланок вегетативної нервової системи (ВНС), що проявляється вегетативними симптомами з боку різних органів та систем, підвищеною індивідуальною чутливістю до екзогенних факторів: температури повітря, підвищеною атмосферного тиску, вibracії, іонізуючого випромінення. Доведено також, що довготривала активізація вегетативної системи на фоні хронічного стресу веде до порушення біологічного ритму шлункового кислотоутворення і дезорганізації моторної функції дигестивного тракту [9]. Порушення вегетативної регуляції та психосоматичні розлади при ФД виходять на перший план і можуть зумовлювати певну «резистентність» до стандартної терапії ФД [10].

Патогенез психосоматичних розладів та вегетативної дисфункції при ФД на сучасному етапі до кінця не вивчено, що створює складні проблеми в лікуванні. Така ситуація вимагає, з одного боку, проведення досліджень з вивченням стану вегетативного забезпечення, психосоматичного статусу пацієнтів з ФД, з іншого – удосконалення системи гастроентерологічної допомоги, створення точніших та доступніших методів діагностики захворювання та ефективніших способів лікування хворих саме на етапі первинної медичної допомоги.

Методо дослідження є підвищення ефективності діагностики та лікування хворих на ФД в умовах амбулаторних закладів на підставі вивчення стану вегетативної регуляції та психосоматичного статусу таких пацієнтів, обґрунтування диференційованої корекції цих порушень залежно від варіанту ФД.

Матеріали і методи дослідження.
Нами обстежено 60 пацієнтів з ФД у віці 18-28 років: 36 хворих з епігастральним більовим синдромом (ЕБС) та 24 – з постпрандіальним